

24.4. Ne

Svátek Božího Milosrdenství

Mše svatá v 10.00 v Liběšicích

s pobožností k Božímu Milosrdenství

v 15.00 v Domoušicích, v 17.00 ve Velké Černoci

25.4. Po

svátek sv. Marka, evangelisty

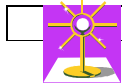
26.4. Út

úterý po 2. neděli velikonoční

Mše sv. v 10.00 v domově pro seniory v Žatci

27.4. St

středa po 2. neděli velikonoční

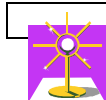
Adorační den za nová povolání a za rodiny**celodenní tichá adorace před Nejsvětější svátostí v kapli Božího Milosrdenství**

28.4. Čt

památky sv. Ludvíka Marie Grigniona z Montfortu, kněze a misionáře
v 10.00 pohřeb P. Prof. JUDr. Ignáce Antonína Hrdiny, Dr.Sc., O.Praem.
v bazilice na Strahově – pohřební mše svatá,
následuje uložení do hrobu na řádovém hřbitově v Praze 6 – Nebušicích

29.4. Pá

svátek sv. Kateřiny Sienské, panny a učitelky církve, patronky Evropy

Adorační den a noc naší farnosti**celodenní tichá adorace před Nejsvětější svátostí v kapli Božího Milosrdenství**

od 16.00 Poutníčkův klub pro děti na faře v Liběšicích

v 17.00 pobožnost k Božímu Milosrdenství v kostele v Liběšicích

30.4. So

památky sv. Zikmunda, mučedníka

Národní pochod pro život v Praze

začátek v 11.00 v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha na Hradčanech

od 13.00 doprovodný program na Klárově,

od 14.30 pochod pro život Prahou z Klárova

1.5. Ne

3. neděle velikonoční

Mše svatá v 10.00 v Liběšicích

➤ V den svátku Božího Milosrdenství lze získat **milost úplného odpuštění vin a trestů**. K tomu je třeba: jít ke svátosti smíření (zpověď nemusí být v den svátku, ale stačí už před velikonočními svátky), v den svátku přijmout Pána ve svatém přijímání, pomodlit se na úmysly Svatého otce, zúčastnit se nějaké zbožné aktivity ke cti Božího Milosrdenství nebo se pomodlit před Nejsvětější Svátostí „Otče náš“, „Věřím“ a přidat k tomu výzvu k milosrdnému Ježíši (např. „Ježíši, důvěřuji Ti!“).

➤ Tuto sobotu se opět koná v Praze Pochod pro život. Více na www.pochodprozivot.cz. Příležitost podpořit myšlenky ochrany nenarozeného života.

➤ Stále je možné přispívat na **sbírku na válkou zkoušenou Ukrajinu** organizovanou Charitou ČR. Je možné nabídnout nejen pomoc, ale také ubytování. Kontaktní weby: www.stojimezaukrajinou.cz, www.pomahejukrajine.cz, www.charita.cz

❖ Požehnání pro všechny farniky, přátele naší farnosti
a dobrodince **denně** v 8:00, ve 12:00 a ve 20:00

Obraz Božího Milosrdenství

22. února roku 1931 obdržela sestra Faustyna od Pána Ježíše příkaz k namalování obrazu. Tak o tom píše ve svém Deníčku: „Večer, když jsem byla v cele, uviděla jsem Pána Ježíše oblečeného do bílých šatů. Jednu ruku měl pozdvíženou k žehnání a druhá se dotýkala šatů na hrudi. Z poodhrnutých šatů na hrudi vycházely **dva velké paprsky: jeden červený a druhý světlý**. Mlčky jsem hleděla na Pána, má duše byla naplněna bázní, ale i velkou radostí. Po chvíli mi Ježíš řekl: Namaluj obraz podle toho, co vidíš, s nápisem: **Ježíši, důvěřuji Ti**. Toužím, aby byl tento obraz uctíván nejprve ve vaší kapli a na celém světě. Slibuji, že **duše, která bude tento obraz uctívat, nezahyne**. Slibuji také už zde na zemi vítězství nad nepřáteli a obzvlášť v hodině smrti. **Já sám ji budu bránit jako svou slávu**.“ /Deníček 47–48/ V roce 1933 přijela sestra Faustyna do Vilna. Tam jí její zpovědník, P. Michal Sopoćko, pomohl namalovat první obraz. Zajistil malíře, Eugeniusze Kazimirowského, který v roce 1934 obraz namaloval. Přesto, že obraz byl namalován podle slov Ježíše zjevených sv. sestře Faustyně, od začátku se jí nelíbil. Nešlo tedy o malíře, ale o krásu Krista. Tak jako všichni mystici i sv. Faustyna říkala, že není pomoci štětce možné jeho krásu zobrazit. Když se nad tím trápila, Pán Ježíš se jí zjevil a potěšil ji slovy: „**Velikost tohoto obrazu nespočívá v kráse barev nebo v dovednosti malíře, nýbrž v mé milosti**.“ /Deníček 313/ Uctívání tohoto obrazu nespočívá totiž jen v jeho vystavení a v úžasu nad jeho krásou. Uctívat tento obraz znamená **přijmout do svého srdce Boha**, který v tomto obraze zjevuje část své přirozenosti. Prostřednictvím tohoto obrazu nám Ježíš ukazuje svůj vztah k člověku. Pomocí pěti symbolů se nám zde **zjevuje obraz milosrdného Boha, který nám nabízí spásu**. První symbol je **ruka pozdvížená k požehnání**. Není to ruka, která chce pokárat, i když mnohokrát Pán Ježíš ve svých zjeveních sestře Faustyně odsuzuje hříchy světa. Je to **ruka, která chce všem žehnat** a obdarovávat štěstím. Druhým symbolem je **postava Ježíše**, který jakoby kráčí k nám. Bůh tím chce ukázat, že nečeká neporušený na svém trůnu, až se hříšník přiblíží k němu, i když by to tak mohl udělat, ale že to **on první nám vychází vstříc**. On první nás miluje, očekává nás a obětuje se za nás. Běží naproti marnotratnému synu, objímá ho a těší se, že ten, který byl mrtvý a hříšný, se vrátil a ožil. Bůh v každé chvíli našeho života jako první vztahuje svou ruku, aby nás zachránil. Třetím symbolem je **levá ruka Ježíše, která ukazuje jeho srdce**. Ježíš ukazuje své **srdce jako pramen milosti**. Toto srdce bylo probodnuté na kříži a vytryskla z něj krev a voda, **symboly svátostí**. Srdce je také **symbolem lásky, která je hlavním důvodem zjevení tajemství Božího milosrdenství**. Dalšími symboly jsou **krev a voda**. Mučednictví a milost, utrpení a štěstí. Milost často přichází skrze utrpení. Kristus rozdává plody svého umučení celému tvorstvu. **Milosti přicházejí skrze svátosti**, zvlášť svátost smíření a Eucharistii, jejichž správcem je Církev. Posledním symbolem jsou **slova: Ježíši, důvěřuji Ti**. **Přijmout milost**, která pramení z utrpení, a někdy také skrze utrpení, **vyžaduje totiž důvěru**. Je třeba, abychom jako Abraham opustili svou zemi, a někdy je také třeba, abychom se vzdali veškeré své pozemské naděje a celou svou důvěru vkládali jen v Boha, tak, aby on sám byl naší konečnou nadějí.